

Kære venner

Udgivelse af Martinus' efterladte skrifter

1. Indledning

Martinus Institut forbereder for tiden udgivelse af en samling efterladte, uafsluttede manuskripter, som Martinus arbejdede på op gennem 1970'erne og helt frem til sin bortgang i 1981. Samlingen vil få titlen "Den intellektualiserede kristendom", og vi vil gerne her orientere lidt nærmere om hvilke manuskripter, det drejer sig om, samt om Martinus' arbejde med disse skrifter og de direktiver og tilkendegivelser, han er kommet med om deres brug og udgivelse.

Vi har glædet os over at finde frem til en egnet form, hvorunder de omtalte skrifter kan gøres tilgængelige for de interesserede, og læserne kan se frem til at studere de tanker og analyser, Martinus var optaget af at nedskrive i de sidste 10 år af sin fysiske levetid.

Det var i det hele taget en vigtig del af Martinus' mission, der fandt sin endelige form i løbet af disse sidste 10 år, herunder først og fremmest beslutningen om at hans værker skulle publiceres for offentligheden med overtitlen Det Tredje Testamente (DTT). Vi benytter derfor anledningen til i vedlagte oversigt at resumere nogle vigtige hændelser og udtalelser fra denne periode, som vedrører DTT og de efterladte skrifter (se bilag 1). Vi håber med dette at bidrage til belysningen af den baggrund og de overvejelser, hans beslutninger hvilede på.

Lad os i øvrigt glæde os over, at her hvor vi nærmer os 25-året for afslutningen af Martinus' arbejde på det fysiske plan, oplever vi en fortsat positiv udvikling i interessen, som når ud i bredere kredse end nogen sinde før og giver anledning til en levende dialog om forståelsen af hans kosmiske analyser.

2. Instituttets opgaver med værkerne og efterladt materiale

I modsætning til tidligere store åndelige impulser bygger Martinus' mission jo på hans egne nedskrevne analyser og præsenteres for verden via hans egen beskrivelse af det epokegørende verdensbillede og den alkærlighedens videnskab, det blev hans opgave at manifestere gennem sine værker. Det er således et vigtigt kendetegn, at budskabet først og fremmest bliver formidlet via Martinus' egne ord og symboler og ikke skal gøres afhængigt af andre personers udlægninger og tolkninger.

Et andet vigtigt grundtræk ved missionen er, at værkerne skal foreligge som et åbent tilbud til alle og ikke knyttes til nogen form for medlemskab, det være sig af foreninger, religiøse og humanitære sammenslutninger, politiske bevægelser eller tilsvarende. Alle er frit stillet til at studere og forholde sig til Martinus' værker, og alle er tillige frit stillet til at informere om og holde foredrag mv. på basis af disse værker. Ingen har sagt det bedre end Martinus selv i hans sidste foredrag, gengivet i Kosmos nr. 9/10 2004: "*Adgangen til analyserne er lige så fri som til solen og al skabelse i naturen. Det skal ikke være en indkapslet historie for nogle enkelte mennesker, det er for alle mennesker.*"

For Instituttet betyder det, at vi er tildelt en meget begrænset opgave, hvis vigtigste del består i at bevare værkerne uændrede og at stille dem til rådighed for omverdenen som det uvurderlige kildemateriale, de er - herunder at sørge for oversættelser til en række andre sprog, hvor der viser sig mulighed for det. Desuden skal Instituttet informere om værkerne og tilbyde foredrag og undervisning for interesserede i ind- og udland, som det i dag sker fortrinsvis i Klint og på Instituttet i København.

Til det værdifulde kildemateriale hører selvsagt også det efterladte materiale, og Instituttet har her den særlige opgave at vurdere, i hvilket omfang og på hvilken måde det bedst kan gøres tilgængeligt for offentligheden. I dialogen blandt Martinus-interesserede hænder det naturligt nok, at der undertiden fremkommer løsevne citater, modstridende opfattelser og måske også lidt mytedannelser omkring, hvad han har skrevet og udtalt ved forskellige lejligheder. Det understreger behovet for, at når der foreligger et eg-

net, nøgternt og veldokumenteret efterladt kildemateriale, bør Institutet sørge for med tiden at gøre det tilgængeligt for offentligheden.

I de forløbne 23 år siden Martinus' bortgang har Institutets hovedopgave m.h.t. værkerne været indsatsen omkring oversættelser og udgivelser af de færdiggjorte dele af DTT. Martinus understregede, at med dette stof var der givet rigeligt med viden, som vi mennesker kan støtte os til helt frem til opnåelsen af vor egen kosmiske bevidsthed. I virkeligheden var hans egentlige mission afsluttet allerede med færdiggørelsen af Livets Bog, udtalte han ved flere lejligheder (det sidste bind, Livets Bog 7, blev udgivet i 1960). Den øvrige del af forfatterskabet betragtede han som et supplerende led i missionen, der var en naturlig følge af, at han stadig havde kræfter til at skrive og fandt det mest meningsfuldt at udnytte sine mange leveår i vores verden til fortsat at arbejde med nedskrivning af nye kosmiske analyser (udtalelser på flere rådsmøder).

De efterladte skrifter må siges også at høre til den supplerende del af missionen, og det blev flere gange drøftet med ham, hvordan Institutet med tiden skulle forholde sig til dette materiale. Han svarede hertil som det første, at ingen skulle forsøge at skrive videre på hans uafsluttede skrifter, men han lagde samtidig vægt på, at disse skrifter kunne bruges "hvis man kan forstå, hvad jeg mener", som han udtrykte det (Samarbejdsstrukturen, kap. 13). Specielt i Martinus' sidste leveår, hvor han nærmede sig de 90, opstod naturligt spørgsmålet, om han stadig havde den fornødne kapacitet til at skrive om sine kosmiske analyser. Til dette sagde han bl.a. følgende: "... kosmisk bevidsthed, den har ingen alderdom, så når jeg er inde i kosmisk bevidsthed, så er jeg som en ung mand..." (åbningsforedrag i Klint, 1980). "Den kosmiske side bliver jo aldrig gammel. Lige så snart jeg drejer ind på den, så mærker jeg ikke at jeg er gammel (rådsmøde 18.11.80).

Selvom arbejdet med de færdige værker har første prioritet, foregår der således tillige en indsats med at ordne og bearbejde det efterladte materiale fra Martinus. Det sker i den takt Institutet har ressourcer til det, primært i form af frivillig arbejdskraft. Materialet omfatter uafsluttede tekster, foredragsmanuskripter, bandede foredrag, kurser, spørgsmål/svar, breve, udtalelser på møder osv. I et gavebrev fra juni 1980, godt et halvt år før hans bortgang, overdrog Martinus rettighederne til alle sine værker til Institutet, herunder retten til at færdiggøre ikke afsluttede arbejder. I dette gavebrev (vedlagt som bilag 2) er yderligere uddybet, hvilket efterladt materiale det kan dreje sig om. Det er interessant at bemærke, hvor omhyggelig Martinus var, også når det gjaldt fastlæggelse af det formelle grundlag for fremtidigt arbejde med hans efterladte materiale.

Målet for Institutet er, at der med tiden kan ske en publicering af de dele af hele det efterladte materiale, som egner sig for det.

3. Efterladte manuskripter fra perioden 1971 -1981

Martinus' bortgang i 1981 betød selvsagt et epokeskift i Sagens historie, og Institutets råd gav allerede samme år en offentlig redegørelse for en række forhold i forbindelse hermed, som har udgjort grundlaget for Institutets arbejde, herunder hans sidste planer og udtalelser. Det skete i et særnummer af Kosmos nr. 13/14 1981 i form af rådets artikel "Et liv i verdensgenløsningens tjeneste er tilendebragt", som interesserede opfordres til at genopfriske. Vi vil gerne her uddybe oplysningerne om Martinus' skrivarbejde i de sidste 10 år og starte med at citere denne korte tilkendegivelse fra artiklen:

"Gennem de senere år arbejdede han ... med nogle analyser, som han ikke nåede at færdiggøre. Disse uafsluttede arbejder er foreløbig anbragt i et brandsikkert rum på Institutet. Gennemgang af dem vil nok tage nogle år. Kun de delarbejder, som kan færdigbearbejdes til en egnet udgivelsesform, vil kunne blive offentliggjort"

Der har som nævnt løbende været arbejdet med efterladt materiale, men vi må i dag konstatere, at der kom til at gå 13 år, før det første efterladte bogmanuskript blev udgivet, nemlig "Det Evige Verdensbillede 4", som udkom i 1994. Efter yderligere knap 10 års forløb er vi så nået frem til sammen med andre nære medarbejdere at nærlæse og vurdere en række øvrige delmanuskripter fra den sidste 10-års periode. Det er spændende at studere, hvordan Martinus i denne periode havde fokus på at fortælle nærmere om

sin baggrund og sin mission, og gerne ville redegøre for ... ”med hvilken berettigelse, jeg kalder mit værk Det Tredje Testamente”. Han ønskede også at uddybe sin forklaring på fænomenet ”Kristi genkomst” og i det hele taget at belyse den nøje sammenhæng mellem den af ham beskrevne ”intellektualiserede kristendom” og de to tidligere epoker repræsenteret ved henholdsvis Det Gamle Testamente og Det Nye Testamente. Endelig ønskede han at give et indtryk af kerneindholdet i det åndsvidenskabelige verdensbillede og den alkærlighedens videnskab, som er blevet manifesteret gennem hans hovedværker.

Op gennem 1970’erne var det hans plan at beskrive disse spændende emner i en separat bog om DTT. I 1978-79 gik han imidlertid bort fra denne plan og skrev i stedet videre på stoffet i to hoveddele. Den første del var tiltænkt placeret som en ”Prolog” foran Fortalen i Livets Bog 1 i forbindelse med, at denne bog for første gang skulle udgives med overtitlen ”DTT” på offentligt forlag. Den resterende del af materialet tænkte han sig ligeledes udgivet som en del af sine hovedværker og pegede her på en mulig udgivelse i kommende bind af ”Det Evige Verdensbillede”. Konsekvensen var altså, at det oprindelige materiale blev opdelt, udbygget og viderebearbejdet til forskellige formål og derfor ikke længere foreligger som samlet efterladt skrift til den separate ”præsentationsbog”, som nogle interesserede har fået opfattelsen af.

Det allersidste Martinus arbejdede på i månederne før sin bortgang omtalte han som en ”symbolforklaring”, der havde relation til de to symboler ”Lyset” og ”Mørket” på omslaget til Livets Bog. Denne sidste tekst var tiltænkt placeret som et tillæg til Livets Bog 1. Der knytter sig den interessante historie til dette arbejde, at Martinus i sin høje alder havde fået et svækket syn, så han ikke længere kunne se at skrive på sin skrivemaskine, som han ellers havde gjort gennem alle årene. Instituttet fik derfor anskaffet et tekstbehandlingsanlæg, hvor Martinus kunne se teksten i form af store skrifttyper på skærmen. Hans nære medhjælper Mischa Lim hjalp ham her med det tekniske, bl.a. når der skulle indføres rettelser i teksten. Mischa har fortalt, at Martinus var så optaget af at skrive på dette tillæg til Livets Bog 1, at han trods sin høje alder kunne finde på sammen med Mischa at fortsætte arbejdet til langt ud på natten og fortsætte igen næste morgen.

Selvom Martinus brugte meget tid på disse forskellige skrifter blev det efterhånden klart for ham, at han trods sin ihærdige indsats ikke ville nå at færdiggøre dem så meget, at de kunne anvendes til de påtænkte formål. Konsekvensen var altså, som alle i dag ved, at han måtte træffe den beslutning, at udgivelsen på Borgens Forlag af Livets Bog 1 med overtitlen DTT skulle ske uden disse supplerende skrifter.

Men under hele forløbet gav han udtryk for, bl.a. på rådsmøderne (jf. bilag1), at de skrifter han arbejdede med og de udtalelser han fremkom med bestemt skulle bruges. Det var tydeligvis ikke hans ønske, at resultatet af de mange arbejdstimer, hvor han fortsat udnyttede sin kosmiske bevidsthed, blot skulle gemmes væk i Instituttets arkiv.

Instituttet har i lyset af disse tilkendegivelser overvejet forskellige muligheder for publicering af de efterladte skrifter, herunder at det kunne ske i artikelform, i kommende bind af Det Evige Verdensbillede eller som en temasamling af efterladte skrifter. Vi har valgt den sidstnævnte løsning, dels fordi skrifterne har et gennemgående tema, som passer godt ind under den fælles titel ”Den intellektualiserede kristendom”, dels fordi de forskellige skrifter har en ret varierende størrelse og beskrivelsesform, som bedst kommer til sin ret ved at indgå i en temasamling. Der bliver tale om en veldokumenteret samling af kildemateriale, hvor det foran de enkelte kapitler og sammenhængende tekstafsnit nøje angives, hvilke af Martinus’ manuskripter de er gengivet fra. For den nævnte symbolforklaring, som Martinus arbejdede på de sidste måneder frem til sin bortgang, gav han ikke anvisninger om evt. fremtidig brug, men han sikrede sig i sine sidste udtalelser, at den ikke blev anvendt til Livets Bog 1, jf. pkt. 4. Vi har valgt at gengive denne tekst som et historisk interessant efterskrift til temasamlingen, der viser den 90-årige Martinus’ allersidste arbejde.

4. Spørgsmål vedr. udgivelsen af efterladte skrifter

Instituttet har i den sidste tid fået nogle spørgsmål omkring de efterladte skrifter, som dels går på Martinus’ oprindelige plan om en separat bog vedr. DTT, dels på Martinus’ sidste udtalelser fra sygesengen i marts 1981, og endelig på udgivelsen af efterladte skrifter i det hele taget.

Det fremgår af spørgsmålene, at nogle har fået den opfattelse, at det skulle være Martinus' oprindelige plan om udgivelse af en separat bog med titlen DTT, som nu forsøges genoplivet i form af et efterladt manuskript. Det skal derfor understreges, at Martinus opgav denne plan allerede i 1978/79 og skrev videre på sit materiale i forskellige skrifter til forskellige formål, som omtalt foran i pkt. 3. Det der nu forberedes udgivet er en samling af disse forskellige skrifter.

Grundlaget for arbejdet med de efterladte skrifter inkl. Martinus' sidste udtalelser fra sygesengen blev som nævnt offentliggjort allerede i rådets Kosmos-artikel i 1981. Det kan derfor have interesse at se lidt nærmere på kildematerialet vedr. disse historiske hændelser fra 23 år tilbage.

I rådets mødeprotokol fra 1981 indgår et referat af de møder og aktiviteter, der fandt sted i dagene 8. - 12. marts efter Martinus' bortgang natten til søndag den 8. marts. Det fremgår heraf, at efter et besøg hos den afdøde på hospitalet var følgende nære medarbejdere samlet på Institutet den 8. marts om formiddagen: Mischa Lim, Tage Buch, Bertil Ekström, Grethe Brinkhard, Ib Schleicher, Aage Hvolby, Henning Laug, Tage Edeling, Rolf Elving og Willy Kuijper.

I det afsnit af referatet, der har betydning i denne sammenhæng, står der følgende:

"Mischa havde været hos Martinus lørdag aften, og Martinus var da livet meget op. Han sagde til Mischa, at det der er skrevet som forklaring til symbolerne på omslaget til "Livets Bog I", der nu udgives på Borgens Forlag, ikke skal anvendes. Han efterlod ikke hos Mischa indtryk af, at hans død var så nær forestående."

Den her refererede udtalelse passer med, at Mischa kort forinden netop havde hjulpet Martinus med skrivearbejdet på den omtalte symbolforklaring, jf. foranstående. Livets Bog 1 blev da også udgivet i november 1981 uden symbolforklaringen og uden den Prolog, som Martinus tidligere havde arbejdet på.

Det hører også med i den historiske omtale, at de nævnte medarbejdere i de første år efter Martinus' bortgang alle deltog i et nært samarbejde omkring den kæmpemæssige udfordring, som lå i at skulle videreføre Institutets arbejde i hans ånd og efter hans ønsker. De har i denne periode selvsagt haft en indgående dialog om, hvordan tingene skulle udføres i praksis. Specielt vedr. de efterladte skrifter blev der dengang taget de første skridt til den senere videre bearbejdning (se bilag 1, pkt. 11).

De spørgsmål, Institutet har modtaget her 23 år senere, går på om de sidste udtalelser fra Martinus og det grundlag, som samarbejdet om efterladte skrifter siden da har hvilet på, kan være tolket forkert. Der spørges også, om Martinus i det hele taget ønskede nogen efterladte skrifter udgivet, altså om f.eks. også Det Evige Verdensbillede 4 og andre efterladte skrifter i virkeligheden skulle være holdt tilbage.

Vi har sagt til spørgerne, at de opgaver Institutet arbejder med i Martinus' navn nødvendigvis må hvile på et så fast og veldokumenteret grundlag som muligt. Ingen forventer, at man skal kunne huske de nøjagtige hændelser og udtalelser efter så mange års forløb, og vi har da også konstateret at det er lidt forskelligt, hvad der i dag står tilbage i erindringen hos de direkte implicerede, vi har været i kontakt med. Så når der nu ud fra erindringen rejses spørgsmål og tolkninger, som ikke tidligere har været inddraget i samarbejdet, som ikke svarer til det der foreligger dokumenteret på Institutet, og heller ikke svarer til det, de nære medarbejdere har arbejdet efter igennem årene, så må vores bedømmelse være, at Institutet ikke på det grundlag skal ændre på sin mangeårige praksis. Specielt ikke, da Martinus selv har været så omhyggelig med at få fastlagt og nedskrevet retningslinjerne for arbejdet med efterladte skrifter, som det fremgår af gavebrevet i bilag 2.

Om at stå frem

I de rejste spørgsmål har også været fremført det synspunkt, at eftersom Martinus ofte var så tilbageholdende med at fremhæve sin egen person og sin egen rolle i forbindelse med den fantastiske mission, han havde til opgave at udføre, bør det ikke være ham selv, der lægger navn til den omtale af hans mission og værket Det Tredje Testamente, som indgår i temaet for de efterladte manuskripter. Der har endda været fremsat formodninger om, at andre personer end Martinus skulle være udset af Forsynet til at introducere hans mission over for omverdenen.

På Instituttet modtager vi mange forskellige synspunkter, herunder også forudsigelser fra clairvoyante og okkulte kredse, udsagn om menneskers personlige drømme og åndelige oplevelser omkring Martinus' arbejde, div. private noter og dagbogsnotitser osv. Instituttet kan ikke, og har ikke til opgave at benytte disse meget personlige beretninger som en dokumentation for noget, vi skal arbejde med i Martinus' navn. Vi skal holde os helt nøgternt til Martinus' egne værker og direktiver.

Men det er på den anden side også oplagt, at mange andre personer allerede i dag har og fremover vil få meget store opgaver med at formidle Martinus' budskab ud i verden, det være sig i bøger, artikler, via websider osv. Instituttet skal frit overlade disse opgaver til andre – men dog sikre at ophavsretten overholdes – og selv holde sig til de tidligere nævnte begrænsede opgaver.

Omkring Martinus' egen person er det værd at bemærke, at han bestemt var yderst beskeden og ydmyg omkring sin egen rolle. Han var dog også opmærksom på betydningen af at turde stå frem og fortælle om sin mission, når der var behov for det. Se f.eks. nedenstående citat fra åbningstalen i Klint 1977. Han ønskede at navnet "Martinus" generelt bliver benyttet som et kendemærke i informationen om DTT – "dels ved at det står som forfatternavn på bøgerne, dels ved at det benyttes i annoncer o.l. "Man følger navnet Martinus", som han sagde på rådsmøde 9.9.80.

Fra åbningstalen i Klint 1977:

"Hvad er det, de læser i Livets Bog? Hvad er det, de får at vide her? Er det ikke kærlighedens videnskab, er det ikke fortsættelsen af Kristi ord, er det ikke ordet om at elske hverandre. Jeg tør nok at sige, at det er fortsættelsen af kristendommen og Kristi lære. Det er den Hellige Ånd. Hvad skulle det være andet. En videnskab, der får mennesker til at blive alkærlige i Guds billede, må jo være den Hellige Ånd. Og det er altså det, de studerer. Det er rigtigt. Det kan de måske ikke se med det samme. Nu står jeg måske for nogle mennesker som en pralhals. Men det gør ingenting. Livet vil afsløre mig, så jeg tør, jeg skal sige de ting. Jeg må ikke krybe i skjul og sige "det tør jeg ikke" ... for så tror de... Jeg må sige det. Jeg er den, der skal give menneskene den Hellige Ånd. Den er kommet i mig, og jeg blev højtideligt indviet igennem Kristus, der i den grad gik ind i mig og stadig er i mig og viste mig, at lyset fra mig, hans lys skulle skinne ud over verden."

5. Afsluttende bemærkninger

Vi håber med denne orientering at have belyst for Sagens venner, at ligesom der efter Martinus' bortgang er foretaget udgivelser af hans hovedværker med overtitlen "Det Tredje Testamente" i bedste overensstemmelse med hans egne direktiver, så vil også publiceringen af de efterladte, ufærdige skrifter her 23 år senere komme til at foregå i fuld overensstemmelse med hans egne ønsker. Alle kan se frem til at læse disse skrifter som et godt supplement, ligesom man har kunnet med "Det Evige Verdensbillede 4" og andet af hans efterladte materiale. Der kommer mere i fremtiden i takt med at ressourcerne tillader os at få bearbejdet og udgivet yderligere stof, som egner sig for det.

Det er naturligt at der opstår divergerende opfattelser, også inden for vores Sag, men vi håber at denne orientering og dokumentation er med til at give Sagens venner en god forståelse af, at tingene foregår i overensstemmelse med Martinus' ønsker. Og frem for alt håber vi at bevare den lyse og venskabelige atmosfære i dialogen, som jo er det fornemste kendetegn ved den nye kultur, Martinus indvarsler med sine analyser.

Med kærlig hilsen

Rådet, 2004

Willy Kuijper, Henrik Hedegård, Klaus Iversen, Solveig Langkilde, Sven-Erik Rævdal, Tune Laug.

Oversigt over vigtige hændelser og udtalelser med relation til "Det Tredje Testamente" og efterladte skrifter

1	<p>Introduktion af begrebet og titlen "Det Tredje Testamente"</p> <p>Omslag til DTT/Livets Bog</p>	<p>Det er velkendt, at Martinus allerede nævner begrebet DTT i LB5 fra 1947. Han skriver her i stk. 1849: <i>"Er det ikke netop dette krav, der nu afføder åndsvidenskab og derfor må blive et tredje og sidste testamente"</i>.</p> <p>Det er formentlig knap så kendt, at Martinus så tidligt som i 1975 offentliggjorde sin beslutning om, at DTT omfatter alle hans værker, jf. hans velkomsttale i Klint i sommeren 1975 (Kosmos nr. 7/2004). Det fremgår af båndafskrifter fra rådsmøder, at han flere gange i 1975 drøftede ret detaljeret, hvordan titlen DTT kunne bruges på værkerne. Han overvejede endda, om titlen DTT skulle søges beskyttet, men valgte at afstå fra det (rådsmøde 16.12.75).</p> <p>I 1978 fik Martinus for første gang udarbejdet et omslag til de kommende udgivelser under fællestitlen DTT, med symbolerne "Lyset" og "Mørket" på for- og bagsiden. Der findes et fotografi hvor han selv fremviser dette omslag. Nogle interesserede har haft den opfattelse, at hans impuls til at udgive hele værket som DTT først kom på dette tidspunkt i 1978, men den beslutning var som nævnt både truffet og bekendtgjort tidligere.</p>
2	<p>En separat bog om DTT</p>	<p>Martinus fik impulsen til at skrive en sådan bog allerede i 1971. I sin fødselsdagstale i Ingeniørforeningen, august 1971, udtaler han bl.a. <i>"Jeg var jo lige ved at være færdig med fjerde del af symbolbogen, Det Evige Verdensbillede. Men så fik jeg en højere impuls til, at jeg hurtigst muligt skulle lave en anden bog, [...] en lille bog i hvilken hele verdensbilledet findes i koncentrat." [...]</i></p> <p><i>Nu er tiden kommet, da vi er nødt til at erkende og gøre åbenbart, hvad det er, der foregår her i Skandinavien. Og det er "Det Tredje Testamente". Det er det, som Kristus ikke kunne fortælle sine disciple, men som han sagde, at sandheden "Talsmanden den hellige ånd" skulle Faderen sende, og den skulle lære menneskene alt det, de ikke forstod dengang."</i></p> <p>Han arbejdede med denne bog op gennem 1970'erne og omtalte den gentagne gange i offentlige foredrag. I førnævnte foredrag i 1975 fremhæver han, at der skal skelnes mellem DTT, som udgøres af alle hans værker, og den separate bog han skrev på, som skulle forklare formålet med DTT.</p>
3	<p>Martinus' samarbejde med Per Thorell</p>	<p>Martinus havde løbende en nær kontakt til forfatteren Per Thorell, som modtog manuskriptdele til den separate DTT-bog og læste korrektur på dem. Ifølge Martinus var Thorell meget begejstret for materialet, men han havde alligevel på et tidspunkt indskrevet så mange bemærkninger og ændringsforslag, at Martinus' oprindelige manuskripttekst kun med besvær kunne genfindes. Martinus valgte i stedet at arbejde videre på sin egen oprindelige udgave af manuskripterne.</p> <p>Det af Thorell korrigerede materiale findes endnu nedpakket i Instituttets arkiv med en påtegning om, at det ikke må bruges, underskrevet af flere</p>

		daværende rådsmedlemmer. Denne fremgangsmåde er fulgt for at skelne det fra øvrigt efterladt materiale, som gerne må bruges.
4	Bearbejdning 1978-1980 Prolog til LB 1 Udtalelser om senere udgivelse	<p>I 1978 ændrede Martinus på fokus i skrivearbejdet, idet han valgte at skrive videre på en Prolog beregnet til at indsætte foran Fortalen i LB1. Udgangspunktet var den oprindelige prolog fra den separate DTT-bog, men han skrev meget videre på sine analyser bl.a. omkring emnet ”Kristi genkomst”.</p> <p>På rådsmøder i 1978 og 1979 omtaltes arbejdet med LB-prologen og de øvrige tekster flere gange. På rådsmøde 6.3.79 nævnte han, at det materiale, der ikke kom med i LB skulle bruges, f.eks. til udgivelse i symbolbøger og til artikler. ”Materialet har et stort værd og jeg har passet meget godt på det, men det skal bearbejdes”, sagde han.</p> <p>På rådsmøde 29.1.80 resumerer Martinus situationen: Han havde meddelt Jarl Borgen, at planerne var ændret. I stedet for udgivelse af en samlet bog om DTT var stoffet nu delt i 2 dele. Den første del skulle indgå foran Fortalen i LB1 som en Prolog og evt. tillige udgives som et særskilt hæfte til de tidligere købere af LB. Den anden del skulle også indgå i hovedværkerne, f.eks. i form af kommende bind af Det Evige Verdensbillede.</p>
5	Gavebrev	I juni 1980 tog Martinus initiativ til at få nedskrevet det formelle grundlag for Institutets arbejde med hans værker, herunder overdragelse af ophavsretten samt retten til at færdiggøre ikke afsluttede værker, jf. bilag 2.
6	Endelig aftale med Borgens forlag	I november-december 1980 faldt den endelige aftale på plads med Borgens Forlag om udgivelse af Livet Bog med overtitlen DTT, hvor symbolerne ”Lyset” og ”Mørket” skulle med på omslagets for- og bagside.
7	Martinus’ sidste manuskript Et påtænkt tillæg til LB1	I sine sidste måneder arbejdede Martinus på en symbolforklaring med relation til de nævnte to symboler, som var tænkt placeret som et tillæg til LB1. På grund af sit nedsatte syn skrev han denne tekst på et nyanskaffet tekstbehandlingsanlæg, hvor teksten kunne ses med store typer på skærmen. Mischa Lim hjalp ham med dette arbejde, som på trods af Martinus’ høje alder foregik ret intensivt med sigte på at få teksten færdiggjort til udgivelsen af LB.
8	Martinus’ sidste udtalelser umiddelbart før hans bortgang Citat fra mødereferat	<p>Hændelserne i dagene 8.-12. marts 1981 omkring Martinus’ bortgang findes nedskrevet i et referat, der indgår i rådets mødeprotokol. Det fremgår heraf, at efter hans bortgang søndag nat den 8.3.1981 samledes rådets medlemmer og øvrige nære medarbejdere (Mischa Lim, Tage Buch, Bertil Ekström) til et møde på Institutet samme formiddag.</p> <p>Mischa, der som den sidste havde besøgt Martinus om aftenen, gav her følgende orientering om Martinus’ sidste udtalelser (<i>Citat</i>): <i>Han sagde til Mischa, at det der er skrevet som forklaring til symbolerne på omslaget til ”Livets Bog I”, der nu udgives på Borgens Forlag, ikke skal anvendes.(citats slut).</i></p>

9	Udgivelsen af DTT/LB1	DTT/LB1 blev da også udgivet i november 1981 uden de supplerende skrifter som Martinus havde arbejdet på, jf. pkt. 4 og 7.
10	Offentliggørelse af Martinus' sidste planer	<p>I et temanummer af Kosmos om Martinus' bortgang (nr. 13/14 1981), redegjorde rådet i artiklen "Et liv i verdensgenløsningens tjeneste er tilendebragt" bl.a. for Martinus sidste planer og udtalelser som grundlag for Institutts videre arbejde. Rådets bestod dengang af følgende medlemmer: Grethe Brinkhard, Ib Schleicher, Aage Hvolby, Henning Laug, Tage Edeling, Rolf Elving og Willy Kuijper.</p> <p>Om de efterladte skrifter er her skrevet følgende: <i>"Gennem de senere år arbejdede han ... med nogle analyser, som han ikke nåede at færdiggøre. Disse uafsluttede arbejder er foreløbig anbragt i et brandsikkert rum på Instituttet. Gennemgang af dem vil nok tage nogle år. Kun de delarbejder, som kan færdigbearbejdes til en egnet udgivelsesform, vil kunne blive offentliggjort".</i></p>
11	Behandling af efterladte skrifter i tiden efter Martinus' bortgang	Kort tid efter Martinus' bortgang blev igangsat et foreløbigt arbejde omkring det efterladte manuskriptmateriale. Daværende rådsmedlem Henning Laug fik til opgave at sortere og systematisere det omfattende materiale, hvilket skete i 1982, og alle rådsmedlemmer fik kopi af materialet. Det sorterede materiale har dannet grundlag for den senere bearbejdning med henblik på udgivelse.
12	Udgivelser af efterladte skrifter	<p>Den første bogudgivelse baseret på efterladt manuskript var "Det evige Verdensbillede 4", som udkom i 1994.</p> <p>I 2004 forberedes udgivelse af en temasamling af efterladte skrifter fra perioden 1971-1981 med titlen "Den intellektualiserede kristendom". Der arbejdes løbende med efterladte foredragsmanuskripter mv., som bearbejdes til artikler i Kosmos.</p> <p>Tilsvarende vil efterhånden efterladte breve, spørgsmål/svar, udtalelser på møder o.l. blive samlet og bearbejdet med henblik på udgivelse.</p>

OLE HANSEN . LANDSRETSSAGFØRER
 HOLGER MOSBÆK . LANDSRETSSAGFØRER
 CLAUS BECHER . ADVOKAT (L)
 NØRRE FARIMAGSGADE 13. STUEN . 1364 KØBENHAVN K . TLF. (01) *11 5511

BILAG 2

Stempelfri

G a v e b r e v

Undertegnede forfatter Martinus Thomsen, Mariendalsvej 94-96, 2000 København F, skænker herved til Martinus Institut, der har samme bopæl, ophavsretten til samtlige mine forfatterrettigheder og øvrige rettigheder af personlig art, som jeg ikke allerede har skænket til instituttet, uanset hvorledes værdierne fremtræder.

Overdragelsen omfatter alle fremtidige litterære arbejder, udkast til nye arbejder og arbejder under forberedelse, alle excerpter, henvisninger, notater, korrespondance, bilag, kort, tegninger og øvrigt materiale, samt retten til at færdiggøre ikke afsluttede arbejder.

Overdragelsen omfatter retten til at udnytte mine arbejder, således som ophavsretten normalt giver indehaveren rettigheder.

Samtidig skænker jeg til instituttet mit bibliotek og mine samlinger af periodiske tidsskrifter og lignende.

Hvad jeg hidtil har skænket instituttet af forfatterrettigheder, giver instituttet tilsvarende beføjelser som foranført i nærværende gavebrev.

Frederiksberg, den 18. juni 1980

Som giver:

Martinus Thomsen
 Martinus Thomsen

Som gagemodtager:

Martinus Thomsen
 Martinus Institut
 Grethe Brinch Hard

Til vitterlighed om underskrifternes ægthed, dateringens rigtighed og underskrivernes myndighed:

Navn: *Bertil E. Eklund*
 Stilling: *trykker*
 Bopæl: *Mariendalsvej 94
 2000 København F*

Navn: *Tage Ploug*
 Stilling: *assistent*
 Bopæl: *Vanløse alle 80 I
 2420 VANLØSE*